

Hizmet edenlere hizmet etmek de hizmettir

Risale-i Nur hareketi, kısaca söylemek gerekirse, imana ve Kur'ân'a Risale-i Nurlarla hizmet etmektir.

Peki, iman ve Kur'ân'a hizmet ne demektir? Böyle bir hizmet gerekli midir? Bu hizmeti kimler yapar/yapmalıdır? Hangi zamanlarda yapılmalıdır?

İmana ve Kur'ân'a hizmet, kişilerin önce kendilerinin daha sonra da diğer insanların imanlarının kurtulması, muhafazası ve kuvvetlendirilmesidir.

Böyle bir hizmet elbette gereklidir ve birileri tarafından yapılmalıdır. Çünkü 23. Sözde geçtiği gibi; "İnsanın asıl vazifesi iman ve duâdır"

İman hizmetini yapan gruplardan en bilineni, Risale-i Nur cemaatleridir. Bunların içinde de, bizlerin de içinde bulunduğumuza şükrettiğimiz, Yeni Asya Nur cemaatidir.

İmana ve Kur'ân'a hizmet etmek isteyen herkes bu hizmeti yapabilir mi, acaba? Çünkü her insanın kabiliyetleri, bilgisi, becerileri farklı olduğuna göre bu hizmet nasıl ve kimler tarafından yapılacaktır?

Üstad Bediüzzaman, 21. Lem'a İhlâs Risalesi'nin baş tarafında diyor ki; "Bizler gayet az ve zayıf ve fakir ve kuvvetsiz olduğumuz halde, gayet ağır ve büyük ve umumî ve kudsî bir vazife-i imaniye ve hizmet-i Kur'ân'ıye omuzumuza ihsan-ı ilâhî tarafından konulmuş."

Bu hizmet içinde birçok vazife var ve olmalıdır da. Kimi ders okur/yapar, kimi sadece dinler, kimi çay yapar/dağıtır, kimi temizlik yapar, kimi neşriyat hizmetinde, kimi talebe hizmetlerinde çalışır v.s.

Bu cemaat içinde hangi hizmeti yapabiliyorsak, Allah indinde aynı sevabı alacağız. Çünkü manevî bir ortaklığımız olmaktadır. An şart ki, bu hizmet dairesi içinde tam ihlâs, tam sadâkat, tam bir bağlılıkla bulunalım. Hizmetlerimizi (ne yapabiliyorsak), sırf Allah rızası için yapalım, daire içindeki kardeşlerimizi tenkit etmeyelim, onların üzerinde üstünlük taslamayalım, onların meziyetleriyle, yaptıklarıyla iftihar edebilelim.

Çünkü "Büyük ve mühim bir umur-u hayriye'nin (hayırlı işlerin; örneğimizde, iman, Kur'ân hizmeti) çok muzır manileri olur." Meselâ; bir kardeşimiz veya ağabeyimiz, "Ben beceriksiz, cahil bir kişiyim. Sizler bilgili, daim derslere giden, anlatan hizmet yapan kişilersiniz, siz olmasaydınız biz ne yapardık". Diğerleri de "bizler olmasaydık bu hizmet gelişmez kimseler sizin yüzünüze bile bakmazdı" demeleri şeytanın veya nefislerinin muzır bir desisesidir.

Hâlbuki o kardeş ve ağabeyler bilmeli ki, birisine okuma-anlatma nimeti, diğerine de dinleme ve anlama nimeti beraber

verilmiş. Yani iki nimet iktiran etmiş. Bunun sonucu, ne o diğer kardeşine minnet edecek, ne de diğeri ötekine üstünlük taslayacak. Çünkü her ikisine de bu hizmet-i imaniye ve Kur'âniyede bulunmak nimeti verilmiş. Her ikisi de hallerine şükretmeli, birbirlerine teşekkür etmeli ve birbirlerini bu hizmette buldukları için tebrik etmelidir.

Ne güzel bir hizmet cemaati değil mi? Hiç kimse birbirine üstünlük taslamıyor, diğerleri de birilerini üstün, tek seçici görmüyor. Birbirlerine duâ edip, hizmetlerinde yardımcı oluyorlar.

Biliyorlar ki; "Hizmet edenlere hizmet etmek de hizmettir."

Başlığa da çıkardığımız bu sözün kaynağı, rahmetli Sungur Ağabey'dir. Bunu da nakleden yine rahmetli Halil Uslu Ağabey'dir.

Allah her ikisinden de razı olsun.

Allah'ım! Bizi bu düşünceler ışığında, Risale-i Nurlar rehberimiz olmak şartıyla, iman ve Kur'ân hizmetinden son nefesimize kadar ayırma. Âmin!